

L.S,

Ik had een paar punten over het samenvoegen van de Wajong voor 2010 en van 2010 tot 2015

Werken moet ook lonen voor mensen met een medische urenbeperking

Als je een medische urenbeperking hebt dan kan je daar niets aan doen. Ik heb een medische urenbeperking van 24 uur en 24 uur werken is voor mij net zo zwaar als voor een ander 40 uur. Het heeft geen zin om mij te prikkelen om meer te doen wat ik aankan. Ik heb een vorm van autisme en als ik mezelf overvraag, dan krijg ik meer last van mijn autisme, waardoor ik vast loop in mijn dagelijks leven en op mijn werk. Ook kost het me nu al veel moeite om mijn huis opgeruimd en schoon te houden. Als ik meer zou werken dan zou mijn huis niet meer leefbaar zijn.

Ik heb daarom het volgende plan bedacht.

Je krijgt een aanvulling tot aan minimumloon al naar gelang je deeltijd factor.

De staatssecretaris heeft als deeltijd factor het aantal uren dat je werkt / 38 uur.

Ik heb als deeltijdfactor bedacht het aantal uren dat je werkt / het aantal uren dat je volgens je medische urenbeperking kan werken. Want als je maar 24 uur kan werken, dan is 24 uur voor jou hetzelfde als voor een ander 38 uur en is 24 uur dus voor jou een voltijdse baan.

Het loon tot waar je dan aangevuld wordt is 70% en naar ratio van je werktijdfactor een deel van de overige 30 %.

Het totale loon is dan $70\% + \text{deeltijdfactor} \times 30\%$

Iemand die maar 24 uur kan werken en ook 24 werkt heeft dan een deeltijdfactor van $24/24 = 1$ en wordt aangevuld tot 100% WML.

Iemand die 24 uur kan werken en 12 uur werkt heeft een deeltijdfactor van $12/24 = 0,5$ en wordt aangevuld tot $70 + 0,5 \times 30 = 85\%$

Dit is eerlijk en de overheid hoeft niet bang te zijn voor een aanzuigende werking, want een medische urenbeperking is objectief vast te stellen.

Je kan de loonaanvulling ook via de werkgever laten plaatsvinden. De werkgever ontvangt dan daarvoor een loonkostensubsidie van de overheid. Het eerste voordeel is dat iemand dan ook over de aanvulling arbeidskorting krijgt. Daardoor houdt de werknemer er meer aan over, zonder dat hij alles weer hoeft in te leveren aan de huurtoeslag. Een tweede voordeel is dat iemand, die net 28 uur kan werken voor het minimumloon en daarmee net op bijstandsniveau zit (bijstandsniveau is 70% WML), toch nog een aanvulling krijgt en geen armoede val maakt.

Deze loonaanvulling zou ook kunnen gelden voor mensen in de Participatiewet.

Binnen 2 maanden weer werk vinden niet altijd haalbaar

Ik heb een maatmaninkomen, waardoor mijn inkomsten op een gunstiger manier berekend worden en daardoor is werken voor mij lonend. Straks krijg ik een garantie-uitkering, die even hoog is. Maar als ik mijn baan kwijtraak dan moet ik binnen 2 maanden een nieuwe baan hebben met een even hoog salaris, anders dan raak ik mijn oude rechten kwijt. Gelukkig heb ik een vaste baan, maar dat geldt tegenwoordig lang niet meer voor iedereen. Veel werk is tijdelijk. Het is lang niet altijd haalbaar om binnen 2 maanden een nieuwe baan te hebben gevonden, ook al doe je je uiterste best. Een sollicitatieprocedure duurt vaak al 2 maanden. Je zou minstens een half jaar de tijd moeten krijgen om een nieuwe baan te vinden.

Indexatie

Mijn vraag is op de garantie-uitkering geïndexeerd wordt met de inflatie? Anders zou je er op den duur toch nog veel in koopkracht op achteruit gaan.

Onzekerheid

Al deze veranderingen brengen voor mij veel onzekerheid met zich mee. Een paar jaar geleden was er zelfs sprake dat alle Wajongers met arbeidsvermogen naar de bijstand zouden moeten. Dat is toen op het laatste moment niet doorgedaan. Door alle veranderingen voel ik me een speelbal. Want wie garandeert dat een volgend Kabinet

niet de garantie-uitkering afschaft. Ik voel me onmachtig, want ik ben helaas niet in staat om meer uren te gaan werken. Ik zou willen dat dit anders was.

Bijstand is een uitkering met een stigma

De bijstand is geen fijne uitkering om in te zitten. Mensen, die een medische urenbeperking hebben, zijn tegenwoordig voor een aanvullende uitkering aangewezen op de bijstand. Wat eigenlijk raar is, want de bijstand is helemaal geen arbeidsongeschiktheidsuitkering.

Het is vernederend, want de bijstand is een uitkering met een stigma. Veel mensen associëren de bijstand met mensen, die niet willen werken. Sommige politieke partijen werken mee aan deze negatieve beeldvorming en dat is pijnlijk. Zo liet de VVD proefballonnetjes op over het afschaffen van de vakantietoelage in de bijstand en het verlagen van de bijstand, om de mensen in de uitkering te prikkelen om te gaan werken. Het heeft geen zin om mensen met een medische urenbeperking te prikkelen om meer te gaan werken. Vaak overvragen deze mensen zichzelf al en lopen ze al op hun tenen. Het zou erkend moeten worden dat het bij deze mensen niet een kwestie is van niet willen of niet je best doen.

Daarom horen deze mensen niet thuis in de bijstand, maar in een erkende arbeidsongeschiktheidsuitkering voor dat deel dat ze niet kunnen werken. Bovendien kan je, als woonruimte nodig hebt, met een UWV uitkering makkelijker iets huren dan met een bijstandsuitkering en is er minder gevaar dat je dakloos wordt vanwege de kostendelersnorm.